

vikles, og hvor hurtigt går det, hvor høje bliver priserne på de almindelige brændstoffer som kul og olie, og hvor stor efterspørgsel er der efter de forskellige brændstofformer? Alt sammen er faktorer, som kan ændre sig utrolig meget. Derfor finder vi det mest fornuftigt at opstille nogle pejlemærker for, hvordan vi sikrer en stabil energispareindsats og en markant udvikling af de vedvarende energiformer.

Der er ingen tvivl om, at der i de kommende år skal sættes på både forskning og udvikling og på demonstration og markedsmodning. Det er en fælles opgave for offentlige og private, og det bør også være en fælles politisk målsætning for partierne. Det er vi i gang med at drøfte under forhandlingerne om energistrategien.

Fra konservativ side ønsker vi at fortsætte disse konstruktive drøftelser og kan på den baggrund ikke støtte dette forslag, men håber i stedet, at Socialdemokraterne fortsat vil være med i forhandlingerne.

Formanden:

Tak til fru Henriette Kjær. Så er det hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne takke Socialdemokratiet for det fremsatte forslag. Jeg opfattede det som et indspark i de forhandlinger, vi har gang i, og der er jo flere partier, der har fremlagt deres bud på, hvordan vi kommer videre over for de ganske betydelige udfordringer, vi har på energiområdet. Hr. Per Clausen nævnte tidligere både forsyningsikkerhedsproblemerne og miljøproblemerne, som jo er stærkt voksende og har nået et niveau, der gør, at man ikke længere bare kan lukke øjnene, hvilket jeg er enig i – og heldigvis er den erkendelse også ved at brede sig på europæisk plan.

Jeg må sige, at jeg har svært ved at se – og jeg synes godt, man kan starte den debat her fra talerstolen, så befolkningen har en mulighed for at følge, hvad det er for tanker, der rører sig herinde – hvordan man kan undgå at have nogle politiske mål. Jeg er helt enig i, at markedet må vurdere, hvordan man så opfylder de mål. Men hvad nu, hvis markedet pludselig bevæger sig i retning, hvor olieprisen falder til det halve, fordi der, hvad ved jeg, bliver lavet et kæmpe nyt oliefund i Atlanterhavet? Det løser jo ikke verdens CO₂-problem. Skal man så bare lukke øjnene og sige, at hvis olien bliver billig igen, så må vi jo bare springe op og falde ned på CO₂-problemet?

Det er ikke den opfattelse, jeg har forstået at regeringen har. Så bliver man da også nødt til at have en politisk målsætning om at ville nedbringe CO₂-udslippet. Og så er jeg med på, at den måde, vi gør det på, skal være markedskonform.

Det samme gælder forsyningsikkerheden. Jeg har egentlig fået opfattelsen af, at Dansk Folkeparti gerne vil undgå afhængigheden af flere af de muslimske lande og regimer, der i øjeblikket sidder på langt størstedelen af olieproduktionen i Mellemøsten. Det er en målsætning, som Det Radikale Venstre deler, men det kommer jo ikke af sig selv. Det har ikke noget at gøre med, hvad markedsprisen er.

Det må være en selvstændig målsætning, at vi mindsker vores afhængighed af olie. Derfor vil vi i hvert fald gå til forhandlingerne med et stort ønske om at få nogle politiske målsætninger, og derfor kan vi også støtte de intentioner og mål, der ligger i det socialdemokratiske forslag. Vi har jo fremlagt vores egen energiplan, den er lidt mere ambitiøs end den socialdemokratiske, men det skal jo ikke forhindre os i at støtte det her forslag, som vi synes er et godt skridt på vejen.

Formanden:

Tak til hr. Martin Lidegaard. Og så er det hr. Steen Gade som ordfører.

Kl. 16.50

Steen Gade (SF):

Det er et udmærket forslag med gode argumenter, som Socialdemokratiet har fremsat her. Det har jo været debatteret før, og jeg skal bare tilkendegive, at SF overordnet synes, at det er et godt forslag.

Vi har vore egne udarbejdede programmer, som vi bl.a. gik til valg på ved det sidste folketingsvalg, og som er mere ambitiøse, men jeg vil ligesom De Radikales ordfører sige, at det jo ikke skal hindre os i at støtte det her.

Jeg vil hæfte mig lidt ved spørgsmålet om, hvorvidt man kan løse vores problemer med drivhuseffekten. Kan vi løse eller begynde at løse de sikkerhedspolitiske problemer, der er knyttet til energiforsyning, og kan vi i et langsigtet perspektiv frem til år 2025 løse det problem, at vi bør skabe en energiforsyning i det her land, som er næsten uafhængig af fossile brændstoffer? Og kan vi så gøre det uden bindende målsætninger? Det vil jeg sige at man ikke kan.

Det, jeg sagde – og det er så til energiministeren – var, at vi skulle have klare mål og pejle-